Analiză: De ce casta pro-europeană ne spune că acum este rău, după ce toată campania au promis că scapă țara de ‘extremiști’

5 iulie 2025 **Asasinii țării** 16.4k vizualizări Comentarii

Începând din ziua în care premierul Bolojan a anunțat că taie bursele elevilor, ca primă măsură pentru corectarea deficitului bugetar, tot mai mulți se întreabă în România: dacă până acum câteva luni ne spuneați cât este de bine și ce creștere extraordinară ne-a adus Uniunea Europeană, și că trebuie să apărăm ce ne-a adus Uniunea Europeană și să votăm cu cine trebuie, atunci de ce este așa de rău?

De ce este așa de rău încât restructurarea trebuie să înceapă cu bursele copiilor?

Parcă România, ne-a spus Banca Națională, ajunsese cu paritatea puterii de cumpărare înaintea Greciei, Portugaliei, Poloniei. Dacă toate aceste reușite trebuiau apărate, cum

de astăzi mai avem un pic și nu mai poate funcționa statul, nu mai poate funcționa țara, pentru că o să cădem în categoria x sau y a agenției z sau t?

Vine domnul Alexandru Nazare, ministru al Finanțelor, din boardul BNR, să ne spună că toată creșterea economică este falsă și că trăim pe datorie?

Dar unde a fost domnul Alexandru Nazare până acum? A fost în America, la Londra și a aterizat ieri în România? Nu a fost el ministru al Transporturilor, al Finanțelor, parlamentar, și a trăit o viață doar din banii statului?

Vine această castă, care schimbă funcțiile de la o instituție de stat la alta, să ne spună astăzi iar și iar că trăim pe datorie?

De ce nu spuneți că voi trăiți pe datorie? De ce nu spuneți că sectorul privat produce valoare? Că produce surplus. De ce nu spuneți că românii, persoane fizice și juridice, au în bănci astăzi 130 de miliarde de euro și credite luate doar de 70 de miliarde de euro?

În 2014, la câțiva ani după criza din 2008-2009, care a mâncat ani din viața românilor, depozitele erau de 50 de miliarde de euro și creditele de 40 de miliarde de euro. Deci românii, persoane fizice și juridice, pun deoparte 8 miliarde de euro pe an suplimentar în bănci.

Această țară are puterea de a economisi și de a-și administra cu chibzuință resursele din privat, iar dacă băncile și-ar face datoria și ar finanța cu adevarat economia, nici nu ar fi nevoie de bani europeni.

Se discută în aceste zile de Programul de Redresare și Reziliență – vestitul PNRR. Dar unde este redresarea, când deși am luat 13 miliarde din acești bani, creșterea economică de după pandemie a scăzut de la 3%, la 0,2% în primul trimestru din acest an și probabil că vom avea scădere economică în T2?

Redresare nu înseamnă creștere? Înseamnă scădere economică? De ce nu se văd acești bani în creșterea economică? Poate că mai mult finanțează importuri și nu ai producție

locală.

Se plângea recent un vicepreședinte de multinațională din industria berii că nu mai sunt consumatori, că demografic suntem în scădere. Păi cum să ai consumatori dacă nu ai și producători? Dacă din 50 de fabrici, câte avea România în anii 90, acum au rămas 5?. De unde consumatori?

Cum poți să ai consum fără producție?

Acum și-a dat domnul Nazarie seama că ceva nu funcționează în acest model?

Parcă încet, încet, vin să se pună pe piață idei din partea cealaltă a baricadei. Parcă ne mergea bine. Cine a câștigat alegerile nu a scris în program că va începe tăierea risipei de la bursele copiilor, ci dimpotrivă, va suplimenta veniturile pentru educație.

Cum de merg finanțele atât de prost când profiturile băncilor au fost record în 2024, de trei ori mai mari decât în 2021?

Cum de suntem gata să ne ducem în "junk", când cifra de afaceri totală a companiilor din România a fost record în 2023 și 2024, iar profiturile totale ale companiilor din România sunt de 4 ori mai mari decât în urmă cu 7-8 ani? Unde sunt banii?

Cum ne ducem în "junk", când banii cheltuiți pe turism în străinătate au fost de 10 miliarde de euro în 2024, de 10 ori mai mult decât în urmă cu 10 ani?

Nu mai vorbește nimeni de creștere economică și de relansare? Nu mai vorbim de recuperarea decalajului față de zona euro? Peste tot auzim doar văicăreli și drobul de sare.

Nu trebuie să fii doctor în economie să alegi cea mai simplă soluție – creșterea TVA – ca să aduci bani la buget.

Despre evaziune fiscală mai vorbește cineva în afară de vorbitul în lozinci? Despre directorii din ANAF, pe care nu-i mai schimbă nimeni de zeci de ani, despre cumetriile de la nivel local, despre apartamentele cumpărate pe firmă, despre faptul că nu dar la benzinărie, dar în aproape orice magazin ești întrebat dacă vrei să-ți pui cheltuielile pe factură, mai întreabă cineva?

Despre multinaționale precum Profi, care declară de 7 ani pierderi în fiecare an, și totuși este cumpărată cu 1 miliard de euro, nu mai întreabă nimeni? Unde este valoarea acestei companii când ea a raportat constant pierderi?

Dacă primii 4 retaileri din România, cu afaceri de miliarde de euro, sunt pe pierderi, cum poate statul român să fie pe profit? De unde?

Poate că ar fi cazul să privim dincolo de aceste minusuri și plusuri.

O țară este o aliniere la un sistem de valori, nu un cont de profit și pierderi.

În anii '90, România nu avea niciun ban, în '99 veneau la scadență 3 emisiuni de obligațiuni, inflația era la peste 100% pe an.

Astăzi, cu profituri bancare record, cu profituri record ale companiilor, cu zeci de miliarde în conturi, este sfârșitul lumii?

Unde sunt mesajele de încredere? Chiar am uitat atât de repede de noiembrie 2024? Ați ajuns să luați mesajele celor despre care spuneați că ne vor conduce la catastrofă?

Avem nevoie de viziune, de încredere, de forță, nu de războinici cu sporurile și cu canapelele din sediul Guvernului.

În loc să discutăm despre Sidex, despre industria navală din România, despre industria siderurgică, despre finanțarea Reactoarelor 3 și 4, despre mari proiecte de infrastructură care să mobilizeze resursele acestei țări, actualul guvern se pierde în războiul de gherilă a unei birocrații pe care, de altfel, a și creat-o.

România vrea să respire, nu să se uite cum strânge mai bine praful pe la colțuri.

